

Tróger-e a BELSPED-kocsis?

A vasárnapi számunkban ezzel a címmel megjelent írásra szenvedélyes hangon reagáltak olvasóink. Fel-tűnt, hogy Kun Sándorék esetét a ml társadalmunkban némelyek nem tartják természetesnek, s ezt felháborítónak tartják.

Zsiga Ferencné, Veresács utca 19. szám alatt lakó olvasónk írja: Ugy érzem, hogy Kun Sándorné kartársal csak az iskolában tanultak és csak szakmailag tudnak, de a lelki műveltség hiányzik belőlük. Elftélem magatartásukat. Minden becsületes ember egyforma, mindegy milyen munkakörben dolgozik. Én már találkoztam olyan egyetemi tanárral, aki trógeréből viselkedett, mint egy „utolsó” kocsis. Azt hiszem, Kun Sándornét szeretik diákjai akkor is, ha egy kocsis felesége”.

„Annyira felháborodtam a Dél-Magyarországban olvasott cikk tartalmán, hogy szeretném, ha véleményemet mások is megtudnák — írja Bálint Oszkár, Tömörkény utca 2/c szám alatt lakó olvasónk. — Azért szeretném, mert biztos vagyok benne, hogy megegyezik sok más emberével. A cikkből levonható tanulságot szerzője az olvasóra bízta, talán ez is vitt rá, hogy leírjam én is a magamét. Segédművezető vagyok a textilművekben és gyermekem is van. Talán szégyelljem apját, mert a két kezével keresi a kenyerét? A múltban él és elfelejti, hogy az ország már két évtizede a munkások és parasztok állama, aki számára székben a munka és csak íróasztal mellett érzi magát embernek.”

Abrosz és paprika

„Egyik este a Marx téren sétáltam s megpillantottam a tér közepén levő kis kerkhelyiséget, az Ezüst-hajót, hangulatos színes ernyővel — írja Monostory József, Teréz utca 43. szám alatt lakó olvasónk. — Belépve körülnéztem, hogy helyet keressek magamnak. Egyetlen üres asztalt találtam csupán, le is telepedtem mellé. Pillanatok alatt ott termett a pincér, akinél egy üveg sört rendeltem. Míg hozta, ismerkedtem a környezettel: cigarettavégek a földön, az abroszokon tenyernyi piros foltok, szemét. A többi asztal környéke sem volt ennél különb. Megkértem a pincért, cserélje ki a gusztustalan terítőt. Meg is fordította nyomban, miközben magyarázattal is szolgált: nagyon rendetlenek a vendégek és nem győzzük mosatni a sok abroszt. Hát ebben van is némi igazság, de ami túlzás, az a túlzás.

Később jött egy fiatal házaspár, s helyet kértek asztalomnál. Halászlét és sört rendeltek. Ők is megkérték a pincért, hogy cserélje ki a pecsétes abroszt. Erre a pincér újra megfordította, s ezzel el volt utazva az ügy. A fiatalasszony még erős paprikát is kért, de

nem kapott. Nem kapott Szegeden, a piac tövében! Igaza volt, amikor azt tanácsolta, hogyha egy paprika-termelőnek adnának egy halászlét, hozna akár egy kiló csersznyeppaprikát is.”

Sör és hab

Talán még nem volt olyan nyár, hogy ne kaptunk volna a Pákozay Miklóshoz hasonló levelet: „Szombaton, 15-én este 9-kor be-tertem a Sárkány Étterembe egy

kis sörré. Gépke-csilvezető vagyok, egész nap nem ihatok szeszes italt, szolgálat után megkivántam. Kaphattam volna éppen, de nem fogadtam el, mert a korszót csak félig töltöték meg. Mondtam is, most kellene egy ellenőr, de hiába. Valóban: a vendéglátó vállalatnak nagyobb gondot kellene fordítania az ellenőrzésre”.

Drága buszbérlet

Pálfi Erzsébet olvasónk írja a Fadrusz János utca 21-ből: „Július 20-án a fél 3-as petőfitelepi busszal szerettem volna hazamenni, de nem sikerült. A bérletemet ötödikén váltottam ki, sajnos tévedésből az augusztus 31-ig érvényes zöld színű 32 forintos tanulóbérlet helyett 52 forintot kaptam. Az, hogy figyelmelettség miatt 32 helyett 52-ért utaztam eddig, még hagyján, de

a 2-es szám helyett a nyolcast ütötték rá. Azon a bizonyos napon a kaluzsnó fennhangon felhívta a figyelmet, hogy bérletem másik buszra érvényes, majd „finoman» tudtomra adta, hogy ezen a buszon ő még nem is látott, ami annyit jelentett, hogy lögni akarok. A menetjegyet is megváltatta velem, de — ment-ségére legyen — amikor látta, hogy azonnal le akarok szállni, felajánlotta, hogy visszaadja a viteldíjat. En inkább kétszer kifizetem az 52 forintot, mintsem még egyszer ilyen helyzetbe jussak. Apropó: „véletlenül» elfelejtett elnézést kérni.”

Szerkesztői üzenetek

Szabó Zsigmond, Jósika utca 14.: Amint láthatja, a szalámigyar fényreklámja már működik. Hogy az IBUSZ mikor csináltat hasonló, nem tudjuk. Kezser Lászlóné, Dugonics utca 32.: Szívesen adunk helyet társal nevében is előadott panasznak: a Szent György téri parkban a szunyogok lehetnének teszik a pihe-nést. Irtsukra lenne szükség. **Jeney Iona, Szatymazi utca 6.:** Ügyét megküldtük a tanácsnak. Reméljük az intézkedéssel elégedett lesz. **K. S.:** Levelébe foglalt észrevételét ezúton adjuk közre: a Klauzál téri Kossuthszobor elől távolították el az illetékesek a szabad kilátást gátló hirdető- és egyéb táblákat. Amennyiben azokra szükség van, helyezésként alkalmasabb helyre. **Gambrinusz jeltigére:** Amint tapasztalhatta, azóta kialakult a söröző végleges neve. Tévesen adták fel a hirdetőt, ez volt a hiba oka. **M. S. Gólya utca 20.:** Igazat adunk Önnek, a Virágos Szegedért mozgalom minden résztvevője elismerést és tiszteletet érdemel. **Gesztesy Ferenc, Klauzál tér 5.:** Sajnos a virágok elpusztított kinyomozni nem tudjuk, de mi is felháborítottunk tartjuk, hogy tönkretették bérházuk folyosójának díszét. Próbálják kileselni és feljelenteni a tettest.

Incidens a templomban

Maczkó Teréziától és Szalay Zsuzsától (Bp., VIII. Gyulai P. u. 9.), az Akadémiai sportkörének természetjáróitól érkezett a következő levél: „Budapesti turisták vagyunk, az ünnepi hetek alkalmával érkezünk Szegedre. Természetesen megtekintettük a város műemlékeit is. Az egyik műemléknél sétálva elmentünk az alsóvárosi Mátyás-templomba. Az előtérben leültünk és olvasni kezdtük a templom történetéről szóló jegyzetünket. Ekkor elénekelt egy pap — mint később megtudtuk, ez a templom — és a következőket mondotta: „Na, mi

van gyermekem, imádkoztok, vagy szórakoztok? A templom nem szórakozásra való, menjtek a dolgozókat. Még jó, hogy nem törtetek össze semmit.” Köszönlök vele, hogy mit csinálunk, erre minősíthetetlen hangon kiutasított bennünket. Turisták vagyunk, Magyarország nem egy templomában jártunk már, de ilyet sohasem tapasztaltunk, sőt a papok rendszerint készségesen megmutatják templomuk rejtett értékeit, a miseruhákat, a kegytárgyakat is. A gyönyörű alsóvárosi műemlék templom látogatottsága érdekében ille-ne a turistákkal udvarias magatartást tanúsítani.”

Garancia jótállás nélkül

Két rokontartalmú levelet is kaptunk a héten. Az egyik Csizsár Géza, Marx tér 17. szám alatt lakó olvasónktól érkezett. Azt írja benne, hogy február 16-án vásárolt egy Sztár nevű tévét, melyet már azóta nyolcszor kellett javíttatni, mégsem jó. Az Elektromos Készlegutóbb a hátsó fedőlapot egy összegezt más típusú gép hátlapjával cserélte össze. A kész egyik dolgozója még figyelmeztette is, hogy ne javíttassa olyan gyakran a tévét, mert elfogy a garanciaszelvény. Más esetben azzal fizették ki, hogyha nem teszik a munkájuk, ne vigye oda a készüléket. Panaszukat felkereste a szövetséget központját, ahol jegyzőkönyvbe vették, de azóta sem intézkedtek.

A másik levelet Zsivóty Demeter küldte Deszkről, az Alkotmány utca 89-ből. Olvasónk tavaly július 22-én vásárolt egy gáztűzhelyet, melyet az idén március 8-án kapcsolt be a Csongrád megyei tanács vásárhelyi székhelyű vegyipari szolgáltató vállalat. A tűzhely sűtőjének belső üvege egy bizonyos idő után elrepedezett, s ezért többé nem mer-ték használni. 1967. május 26-án először, július 5-én másodsor is levélben fordult a vállalathoz, mely a garanciaállis javításokat is végzi. Válaszra sem méltat-tak. Közben július 22-én le-járt a készülék egyéves garanciája. Lehet, hogy arra vártak, fizetni kelljen a javításért?

Még mindig nincs tábla

Kiss Lajos, az Odessz-lakónegyed 17. épületének lakója írja a következőket: „Márfél évvel ezelőtt ígérte meg a tanács, hogy rendszeres számtáblával látja el az Odessza lakónegyed há-zait. Ígérte volt, az is ma-radt. Ez az évről évre sze-bbed fejlődő városrészt igazán megérdemelné már, hogy ezt a lényegében jelentékte-lenül kis költséggel járó hiányosságot megszüntes-sék”.

Az Izabella-hidról

A Dél-Magyarország jú-lius 9-1 számában Jövőbe nézőn címmel megjelent cikkünk Szeged általános rendezési tervével kapco-slatban a városfejlesztés tá-volatait vázolta fel. Vincze Imre, Csallóközi út 27. szám alatt lakó olvasónk e cikk alapján terjeszt elő javasla-tot az Izabella-híd forgalmá-nak rendezésére:

„Elgondolásom szerint a jelenlegi híd mellé egy be-tonpillérekben álló utat kel-lene építeni a lovas kocsik és a kerékpárok számára. Most a lovas kocsik külön-nösen a hetipiacos napokon teljesen lefékezke a forgalmat, a kerékpárosok pe-dig állandó balesetveszély-nél vannak kitéve. Ha öt-letem megvalósulna, akkor a régi híd kizárólag au-tóút lenne”.

Viva, Maria!

Új filmek

Egyszerre nyerhetett ihle-tet Louis Malle meg Jean Claude Carriere a Kessler nővérek tüneményes, táncos-zenes karrierjétől és a botcsinálta forradalom nem éppen lenini tézisétől. Mert mindkettőt egyetlen forga-tókönyvben akarták írni, méghozzá nem is akármilyenbe: szélesvásznúba, szí-nesbe, neves francia-olasz sztár csoport filmforgatásá-nak ürügyére. A cirkuszos, csörgődobos választás volta-keppen el is döntötte, mer-re billenjen a mérleg: a re-vűs-komédiás rész kiszorít-totta a forradalmat, amiből természetesen nem lehetett mást csinálni, mint annak vígjátéki persziflázását, kon-certruhas, szmokingos csinadratta-lövöldözést. Nem baj ez, volt már ilyesmire példa — honi földön körül-belül hasonló alapállásból készült a változó felhőzést —, amikor a film szórakoz-tatóan ígyekezett közeledni az embermészárláshoz. Csak-hogy a Viva, Maria kettes számú Mariája, Brigitte Bardot így nem a forradal-már apa örökségének ma-gasztos szerepét kapta, ha-nem az öreg robbantós lá-nyáét, s egyes számú társa, Jeanne Moreau sem az elnyomáson-

Kiszákmányoláson bosszút esküdött partizánlány szere-pét, hanem a szerelmi re-vasz pozícióját. Az így fel-billent — s tudatosan meg-billentett — arányok között aztán tökéletesen divék a burleszk-szerű megoldáso-rozat, olyan ötletes-édes marhaságok, ahol bicskával fognak halat a vízben, s a szerelmet összetévesztik — de milyen bájosan — a prostitúcióval.

A Louis Malle rendezte filmnek így semmi köze a forradalomhoz, csupán a vásznat dagasztó, puskás-zombroéros tömegáradatkor csapja meg a nézőt szelíden a revolúció szele. Paripák nyihognak, bombák robban-nak, gépfegyver okádja a tüzet — ahol minden szim-patikus, jó ügyért kilőtt go-lyónak óriási közönségsike-re van —, miközben a kör-nyék rettegett zsarnokának palotájában malomkerék gerjeszt a villanygót, Ka-landos, regényes történet, gyönyörű színekkel: a jó győzedelmeskedik, a rossz elbukik, a publikum jót szórakozik. Hogy miért kellett ehhez filmet csinálni? Mert Jeanne Moreau, George Hamilton és persze B. B. nem sétál mindennap a sze-gedi korzón. N. L.

A dzsungel macskája

Mintha jól hűsített szoba-sarokban színes képesköny-vet nézegetnénk — úgy hat a nézőre ez a motorok, gé-pek zajától távoli, eddig soha nem látott, Amazonas-menti egzotikus, trópusi vilá-g — Walt Disney A dzsungel macskája című színes filmjén.

A film hallatlan termé-szetességgel s valamiféle mélyről táplálkozó rokton-szennvel: szeretettel és de-rúvel figyeli a trópusi erdők lakóinak életét: a tarkától-lú madarak, az ezer színben pompázó papagájok, kecses mozgású flamingók veszélyt szimatoló hadmozdulatait, a more és díjbirkózó mozgású hangyaszokat, a mindenkivel játékos kereső vidrát, a pajkos, komikusan ügyeske-

dő majmokat, a csigalassú lajhárt, óriáskigyókat, vad-disznókat, „krokodilusok”, tigrisek, folyók, patakok és emeletmagasságú fák közé zárt nyüzsgő és harcra kész életét. Mert ezek az állatok egymásként is ellenségei, s mindnyájuknak a legvesze-delmesebb ellenfele: a dzsungel macskája — a ja-guár. Ennek a bátor, szép-mozgású, rugalmas és leleményes macska, sőt macska-család születésének és min-dennapi foglalatosságának, küzdelmeinek is tanúi va-gyunk. A vadak életét va-lósággal megszelídítő titkai-kat totál-, és premier plan-ba hozó kamera kivételes élménnyel ajándékozza meg a természetkedvelő — 16 éven aluli és felüli nézőket. J. A.

Orionton. Strand, világító Camping

A székesfehérvári Villa-mossági, Televízió és Rá-diókészülékek Gyára rádió-üzemeiben háromféle táska-rádió, a jól bevált Orionton, a Strand és a Camping ké-szül jelenleg sorozatban. Kü-lönösen keresett gyártmány a Camping, amelyet külföldre a megrendelők igényei sze-rint fémráccsal és a hazai-tól ugyancsak eltérő, műbőr borítással készítenek. A Campingből naponta százöt-ven kerül le a szalagról. A világító számlapos gépből svéd, finn, francia és NSZK-beli kereskedők is rendeltek nagyobb mennyiséget. A Camping autórádióknak is alkalmas.

Hatszáz ember munkahelye

A Szegedi Ruhagyár szen-teli üzemében mintegy 600 ember talál munkát, meg-élelhetést. Többségük Szent-estől, s körülbelül százan a szomszédos falvakból járnak be munkahelyükre. Az au-tóbuszok száma megfelelő, mindenki azzal jár a gyár-ba, csak akkor van baj, ha késnek a csatlakozó vona-tok — azokat a buszok megvárják — ilyenkor „az egész gyár” elkésik. Ezen vi-zszont segíteni kellene a 10-es AKÖV-nek.

A szentesi üzem az el-múlt időszakban 75 darab új ruhaipari gépet kapott, amelyeknek nagyobbik ré-zse gyorsvarrógép, négyze-res fordulattal. Megjelent náluk is a sorozat-lyukköt-tőgép és a félautomata bé-lelőapparat. Az új gépek kel-lyvesen dolgoznak, a szalagokról kifogástalan késztermékek kerülnek le.

A termékek többsége munkaruha; iskolai köpe-nyek, munkaköpenyek,

munkaruhák, s egyenruhák a vasutas dolgozóknak. A munkaköpenyek fazonja el-tér a régebbiektől, ebben is haladni akarnak a divattal és eleget kívánnak tenni az igényeknek.

A szentesi üzemben is be-vezették a csoportos bére-zést, amely bevált. A ter-melés mennyisége azóta egyenletesen emelkedett: áprilisban 104, májusban 103,7 százalék volt az üzem dolgozóinak átlagos telje-sítménye, s ennek megfele-lően alakultak a keresetek is.

A Nagy Októberi Szocia-lista Forradalom 50. évfor-dulójának tiszteletére ki-bontakozott jubileumi ver-senyben a szentesi üzem dolgozói is hatékonyan részt vesznek. Összesen 11 mun-kabrigád tett vállalatot, de az üzem egésze is megtete felajánlását.

A verseny célkitűzése egyetlen mondatba is ösz-szefoglalható: kitűnő mi-nőséget adni és gazdaságo-san termelni. Emeltésre méltó, hogy amióta elhatározták a versenyben való rész-vételt, azóta jelentősen ja-vult is a minőség. Ebben a küszömben példás a mun-kaverseny értékelése és an-nak nyilvánossága. Sőt a hirdetőtáblán azt is kifüg-gesztették, hogy mennyi pénzt jutalmat kaphat a leg-jobb szalag, annak minden egyes munkása.

A volt repülőtéren épület-ben ideális körülmények kö-zött dolgoznak a szentesi és környékbeli asszonyok, lányok. Munkájuk nyomán évente 126 millió forint ér-tékű termék hagyja el üze-müket. Dicséretes eredmé-nyükkel valószínűleg az ei-sők között lesznek majd, amikor értékelni fogják az egész vállalat munkaversé-nyét.

Fénysorompó a röskei vasúti átjáróban

A MÁV szegedi igazgató-sága távközlő és biztosító berendezési szakszolgálatá-nak kivitelezésében Oláh János MÁV mérnök tervezése alapján felállították a röskei vasúti átjáróban a fénysorompót, amelyet teg-nap adtak át rendelkezé-sre. Mindkét oldalon három-szögű fémtestbe építették a lámpákat. Egy lámpa állan-dóan zöld fényt mutat, sza-bad utat jelez. A kisvonat közeledtekor az átjárótól 300 méterre automatikus beren-dezés villogtatja felváltva a két piros lámpát, s figyel-

meztet a kötelező megállás-ra. Az utomatikus berende-zés kizárja az elromlást, az-az ha feszültségvesztés köve-lkezne be, a berendezés a lámpákat átkapcsolja akku-mulátorra, amely 48 órán keresztül zavartalan műkö-dést biztosít. A kontrollál-szerkezetet a mihályteleki állomásra építették, ahonét a berendezést ellenőrizhe-tik. A közlekedés biztonság-gát szolgáló vasúti fényso-rompó a MÁV szegedi igaz-gatóság kivitelezésében 600 ezer forintba került.